

stander af dette Præmiesystem, Da Sagen imidlertid ikke er større, er Ulykken heller ikke større for mig, end at jeg maaske kan finde mig i det.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg glemte at omtale det Endringsforslag til § 6, som udenfor Betænkningen er stillet af Udvalgets ærede Formand og Ordfører (Holstein-Holsteinborg). Jeg anbefaler dette Forslag til det høje Things Vedtagelse.

Tung: Da Sagen første Gang forelaa her til Behandling, yttrede jeg, at jeg, efter hvad jeg kunde se, ikke havde Noget imod den. Der var derimod Noget, som jeg savnede i Lovforslaget, eller som i alt Fald var udtrykt saa smaat i det, at jeg ønskede, at det kom ganske anderledes frem. Det var navnlig om Hjertra og Biavl. Jeg tror nemlig, at der paa disse to Punkter er grumme Meget at gjøre, og dette kan navnlig komme Folk, der sidde i smaa Raar, til gode. Men da jeg siden efter fra anden Side er bleven gjort opmærksom paa, at der allerede er tænkt paa det Selsomme i andre Kredse, og at det kunde ventes at komme frem ad andre Veie og maaske ogsaa her ved Nøgisdagens Hjælp, saa har jeg frakaldet at stille bestemte Endringer angaaende dette. Jeg gjør kun denne Bemærkning, for at man kan forstaa min Stilling idag i Sammenligning med den, jeg indtog ved Sagens 1ste Behandling. — Der er kun 3 Endringer her til Lovforslaget, som jeg ubetinget vil anbefale, og der er en fjerde, som jeg tildels vil anbefale. — Jeg og for sig finder jeg, at Lovforslaget, som det foreligger, naar jeg undtager den uheldige Redaktion i § 2, hvor Løsen er om 2,000 Kr., som jeg ønsker maa blive ændret, har en god Egenstabs, og det er ten, at det er jævnt og tydeligt og aabenbart. Det er en vigtig Egenstabs ved en Lov, og den finder jeg, at denne har. Jeg finder, at den ved adskillige af de Endringer, som ere stillede til den, bliver indviklet og utydelig. Der er, som jeg bemærkede, 3 Endringer, jeg ubetinget vil anbefale, og den første af disse er, at de 25,000 Kr. i § 1 blive 30,000 Kr. Jeg havde helst set, at de 30,000 Kr. i § 2 vare blevne til 25,000 Kr., men da den høitærede Minister saa stærkt har modsat sig det, da det heller ikke vilde kunne ventes at gaa igennem i Landstinget, og da jeg ikke ønsker, at denne Lov derved skal hindres i at gaa igennem, skal jeg ogsaa gaa med til at lade det blive staaende. — Det var det One. — Det Andet er med Hensyn til Redaktionen af § 2 angaaende den Utydelighed, som der er deri med Hensyn til de 2,000 Kr., og den 3die Endring, som jo i Grunden følger af sig selv, er med Hensyn til Bestemmelsen om Lovens Strafftræden til 1ste April d. A.,

der jo, som ogsaa Ordføreren har bemærket, maa gjøres om. — Det er de 3 absolut nødvendige Endringer. Saa er der en lille Endring, som er stillet af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (P. Pedersen), som jeg ogsaa tildels kan tiltræde, men som vistnok ogsaa maatte have en lidt anden Redaktion, hvorpaa ogsaa den høitærede Minister gjorde opmærksom. Man har jo egentlig ikke, naar man vil gaa flere Aar tilbage, set nogen Vedtagelse om, at naar Noget skulde bringes til offentlig Kundskab, skulde det være der og der. Hvorfor kommer det nu frem? Det kommer frem af den simple, gode Grund, at der i de senere Aaringer har været en saadan vis Mand eller U-Mand, hvad man nu vil kalde det, som har gjort, at man har studt en vis Side af Bladene tilside. De, som nærmest hylde disse Blades Anstuelser, have naturligvis brudt sig Pokker om, at Redaktionen mistede de 2 å 4 Kr., men Sagen er den, at det, som der her er kæmpet om, er noget Andet; de saae nemlig i denne Udsærd, denne Tilfældighed en Gaan imod dem, og det kan man ikke finde er uberettiget, at de have set. Jeg anser i Grunden denne Endring som en Afspødnings, men hvad der saaledes til en kort Tid kan komme frem og aldrig har været fremme før — man har aldrig set noget Saadant fra nogen Minister, fordi en saadan Kamp aldrig har været fremme — kunne vi ikke ønske og haabe, at vi engang igjen skulde vende tilbage til, og selv om Kampen vendte tilbage under den ene eller den anden Form, er det min Mening, at et Ministerium ikke vilde være saa taabeligt at gribe til saadanne Raaben, som at sige: lad endelig ikke Modstandernes Blade faae en 8—10 Kr. Det vilde være en meget taabelig Regjering, der vilde gjøre noget Saadant; den vilde i Grunden smede Raaben mod sig selv. Jeg finder derfor, at man i Grunden gjerne kunde lade hele denne lille Endring falde. Vil imidlertid den høitærede Minister gaa ind paa den med en Omfavnning, vil jeg ikke stemme derimod. Jeg finder, at det er fuldt berettiget, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (P. Pedersen) har stillet det, for at Sagen kunde blive bragt under Omtale, og jeg er derfor det ærede Medlem taknemmelig for, at han har bragt Sagen paa Omtale. Der er visse Trølse, som ikke dø, før man sætter Ud under dem, og det er en saadan dæmpet Ud, jeg har ønsket her at være med til at sætte under denne Sag; men jeg saae den dog saa helst ud af Verden med det Samme. — Med Hensyn til, hvad der er sagt om Endringsforslagene, skal jeg ikke videre inblade mig derpaa, da jeg virkelig ikke tror, at de kunne staa. Naar det ærede Medlem, der sidder her ligeoverfor mig (Wønløffe), mente, at man endelig maatte se